RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 62.586 van 16 oktober 1996
in de zaak A. 69.556/IV-15.837.

In zake : de n.v. MONUMENT VANDEKERCKHOVE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. PUTZEYS, St. GEHLEN, X. LEURQUIN en L. VAN HOUT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98

tegen :

1. de c.v. VOLKSHAARD,
die woonplaats kiest bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie R. BÜTZLER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
de Villegaslaan 33-34,
2. de v.z.w. BEGIJNHOF O.L.-VROUW ter HOYEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. DEMEESTER,
kantoor houdende te GENT,
Koning Leopold II-laan 102.

tussenkomende partijen :

1. de n.v. STRUKTON DE MEYER,
2. de n.v. BOUWBEDRIJF FLORE,
(samen optredend als tijdelijke vereniging)
die woonplaats kiezen bij
Advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te GENT,
Apostelhuizen 26R.

D E R A A D V A N S T A T E, IVe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. MONUMENT VANDEKERCKHOVE op 26 juni 1996 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van onbekende datum van de verwerende partijen waarvan melding wordt gemaakt in een schrijven van 23.5.1996 en waarbij de verwerende partijen de opdracht m.b.t. de aanneming van de werken namelijk restauratie, renovatie en technische uitrusting fase 2 -achterstraat, woningen nrs. 79 t.e.m. 175 van

het Begijnhof O.L.V. TER HOYEN hebben gegund aan de T.V. STRUKTON-DE-MEYER-FLORÉ en dus niet hebben gegund aan verzoekende partij";

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekende partij op 26 juni 1996 heeft ingediend tot het bevelen van volgende voorlopige maatregelen :

"- aan verwerende partijen het verbod op te leggen de beslissing tot gunning van de opdracht inzake de restauratie, renovatie en technische uitrusting van 49 huizen (68 woongelegenheden) in het Begijnhof O.L.V. TER HOYEN te Gent te betekenen aan gelijk welke aannemer en inzonderheid aan de T.V. STRUKTON DE MEYER-FLORE teneinde te vermijden dat het contract zou worden gesloten en aldus te vermijden verzoekende partij voor een voldongen feit te plaatsen en de verwerende partijen te veroordelen tot betaling van een dwangsom van 50 miljoen BEF voor het geval de betrokken beslissing zou worden betekend.

- Indien het contract reeds zou zijn gesloten, aan verwerende partijen op te leggen de gewone kort geding rechter te vatten binnen de 48u. na de schorsing door de Raad van State van de tenuitvoerlegging van de kwestieuze gunningsbeslissing met een vordering tot stillegging van de uitvoering van de opdracht en de verwerende partijen te veroordelen tot betaling van een dwangsom van 50 miljoen BEF voor het geval zij de stillegging van de uitvoering van de opdracht niet zou doen vorderen of voor het geval zij niet zelf spontaan alle nodige maatregelen zouden nemen om tot een stillegging van de werken te komen.

- het arrest uitvoerbaar te verklaren op de minuut en te bevelen dat het arrest onmiddellijk per telefax en per drager aan de verwerende partijen zou worden betekend";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 september 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. VAN HOUT, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat B. MAES, die loco Advocaat bij het Hof van Cassatie R. BÜTZLER verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat K. DEMEESTER, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. STRUKTON DE MEYER en de n.v. BOUWBEDRIJF FLORE met een verzoekschrift van 22 juli 1996 vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

1.1. De v.z.w. Begijnhof ONZE-LIEVE-VROUW TER HOYEN, tweede verwerende partij, is eigenaar van het begijnhof in kwestie. Zij heeft tot maatschappelijk doel onder meer de instandhouding van dat begijnhof als

historische site met zijn volledig cultureel patrimonium.

Omdat het de bedoeling is dat begijnhof om te bouwen tot wooneenheden in het kader van de sociale huisvesting in kansarme buurten wordt de erkende huisvestingsmaatschappij, de c.v. VOLKSHAARD, zijnde de eerste verwerende partij, aangezocht om medewerking te verlenen aan de herstelling van dat cultuurhistorisch patrimonium; de eerste verwerende partij zou de renovatiewerken op zich nemen, de tweede verwerende partij de restauratiewerken.

Op 8 mei 1995 wordt tussen de twee verwerende partijen een erfpachtovereenkomst gesloten.

Artikel 1, § 1 van die overeenkomst bepaalt :

> "De eigenaar verklaart hierbij een recht van erfpacht te verlenen overeenkomstig de wet van tien januari achttienhonderd vierentwintig, aan de erfpachter die verklaart te aanvaarden, op de hierboven vermelde onroerende goederen, met uitzondering van die gedeelten die overeenkomstig het Besluit van de Vlaamse Executieve dd. zestien september negentienhonderd tweeënnegentig in aanmerking komen voor restauratiepremies".

1.2. Beide verwerende partijen zijn alsdan gezamenlijk opgetreden als initiatiefnemer bij de openbare aanbesteding van de restauratie en de renovatie van het begijnhof.

De eerste verwerende partij is bouwheer van het gedeelte renovatie, de tweede verwerende partij van het gedeelte restauratie.

1.3. De inschrijvingen worden geopend op 21 juni 1996. De inschrijving ingediend door de tussenkomende partijen blijkt de laagste te zijn; de inschrijving van de verzoekende partij wordt als tweede laagste gerangschikt.

1.4. Bij brief van 6 juli 1995 vraagt het Ingenieursbureau DERVEAUX n.v. aan de tussenkomende partij met toepassing van artikel 25, § 3, van het koninklijk besluit van 22 april 1977 een verantwoording voor vijf artikelen "die in belangrijke mate afwijken van de gemiddelde eenheidsprijzen", namelijk artikel 14.02 (gevelreiniging en herstelling, voorbereidende werkzaamheden) -lagere prijs- en de artikelen 18.01.02 (demonteren natuursteen), 18.01.04.A (beeldhouwwerken, lijsten en monelen), 18.01.O4.B (reliëf) en art. 18.03 (blauwe hardsteendorpels), -telkens hogere prijzen-.

1.5. Bij brief van 3 augustus 1995 zenden de tussenkomende partijen hun verantwoording.

In haar verslag van 30 oktober 1995 stelt vermeld bureau dat "van de toelichting akte wordt genomen" en als besluit : "niettegenstaande de o.i. abnormale eenheidsprijzen voor enkele posten blijft de inschrijving boven de 85% drempel en is de inschrijving aanvaardbaar".

Voorgesteld wordt de werken toe te wijzen aan de tussenkomende partijen.

Met een brief van 19 januari 1996 deelt vermeld bureau aan de eerste verwerende partij mede dat het de verantwoording van de tussenkomende partijen "inzake belangrijke afwijking van de eenheidsprijzen voor enkele artikelen aanvaardt".

1.6. Op 23 januari 1996 besluit de eerste verwerende partij het gedeelte renovatie toe te wijzen aan de tussenkomende partijen; de tweede verwerende partij blijkt wat het gedeelte restauratie betreft dat al gedaan te hebben op 6 september 1995.

1.7. Beide partijen betekenen in een brief van 29 april 1996 de goedkeuring van de inschrijving van de tussenkomende partijen als volgt :

- het gedeelte restauratie door de tweede verwerende partij voor een bedrag van 116.638.269 fr.
- het gedeelte renovatie en technische uitrusting door de eerste verwerende partij voor een bedrag van 94.876.873 fr.

1.8. Bij schrijven van 30 april 1996 vragen de raadslieden van de verzoekende partij aan de eerste verwerende partij of er al een beslissing is getroffen en in bevestigend geval om haar een afschrift van de gemotiveerde beslissing en van het verslag met betrekking tot de vergelijking van de offertes toe te zenden.

1.9. Met een brief van 23 mei 1996 antwoorden de verwerende partijen dat de werken inderdaad toegewezen zijn aan de tussenkomende partij, die de laagste regelmatige bieder was.

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij terecht betoogt dat de Raad van State niet bevoegd is om uitspraak te doen over de toewijzingsbeslissing voor het gedeelte restauratie, daar die beslissing niet uitgaat van een administratieve overheid in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat dienvolgens de Raad van State de aangevoerde middelen zal onderzoeken uitsluitend voor wat de toewijzingsbeslissing voor het gedeelte renovatie betreft;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de

onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen "doordat de verwerende partijen de kwestieuze overheidsopdracht hebben gegund aan een aannemer zonder de motieven van die beslissing mede te delen en zonder het met de gunningsbeslissing onlosmakelijk verbonden verslag inzake het onderzoek en de vergelijking der offertes mede te delen";

3.1.2. Overwegende dat krachtens artikel 12, § 1 van de wet van 14 juli 1976 bij openbare aanbesteding de opdracht moet worden gegund aan de inschrijver die de laagste regelmatige inschrijving heeft ingediend; dat dienvolgens de gehanteerde motivering dat de werken zijn gegund aan de tussenkomende partijen daar hun inschrijving de laagste regelmatige was, een voldoende formele motivering lijkt te vormen; dat het middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat als tweede middel de schending wordt aangevoerd van artikel 12 van de wet van 14 juli 1976 en van artikel 20, § 5 van het koninklijk besluit van 22 april 1977, "doordat, ondanks de in hoofde van de T.V. STRUKTON DE MEYER-FLORE vastgestelde abnormale lage prijs voor inzonderheid 10.000 m^2 gevel-werk, dewelke bovendien een determinerende impact heeft op de totaalprijs, de verwerende partijen de bieding van voornoemde bieder toch regelmatig hebben verklaard en de opdracht aan voornoemde aannemer hebben gegund";

3.2.3. Overwegende dat door het Studiebureau DERVEAUX n.v. om een verantwoording werd gevraagd van de

inschrijvingsprijs voor volgende posten : post 14.02 Gevelreiniging en herstelling, voorbereidende werkzaamheden, post 18.01.02. Demonteren natuursteen, post 18.01.04.A Beeldhouwwerken, lijsten en monelen, post 18.01.04.B reliëf, post 18.03. Blauwe hardsteendorpels; dat blijkens het bestek die posten deel uitmaken van het deel restauratie waarvoor de tweede verwerende partij als eigenaar en bouwheer is opgetreden; dat zoals sub 2 is gebleken, de Raad van State niet bevoegd is om uitspraak te doen over de toewijzingsbeslissing uitgaande van die partij; dat dienvolgens de Raad niet vermag een oordeel te vellen over het aangevoerde middel;

3.3.1. Overwegende dat het derde middel wordt afgeleid uit het gebrek aan of het onvoldoend karakter van de motivering "doordat de verwerende partijen niet of op onvoldoende wijze de bezwaren van zowel hun ’voogdijoverheid’ als van de ontwerpen op het stuk van het abnormaal karakter van sommige eenheidsprijzen van de T.V. STRUKTON DE MEYER-FLORE hebben weerlegd";

3.3.2. Overwegende dat om dezelfde reden als bij het tweede middel, de Raad van State evenmin bevoegd is om uitspraak te doen over het derde middel;

3.4. Overwegende dat nu geen ernstige middelen zijn aangevoerd de vorderingen tot schorsing en tot het bevelen van voorlopige maatregelen met inbegrip van het verzoek tot het opleggen van een dwangsom moeten worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoekschriften tot tussenkomst van de n.v. STRUKTON DE MEYER en de n.v. BOUWBEDRIJF FLORE worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vorderingen tot schorsing en tot het bevelen van voorlopige maatregelen met inbegrip van het verzoek tot het opleggen van een dwangsom worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien oktober 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. BORRET.**